

[Morten Lange.]

på en fornuftig, god investeringsmåde netop til et sådant byggeri.

Disse ubehagelige bemærkninger er ment omtrent så ubehageligt, som de er sagt, for jeg kan i hvert fald ikke forstå, at regeringen totalt har villet bremse udviklingen på dette område. Der var en udvikling i gang, og der er ingen som helst grund til at slå bremserne i her. Det har ikke noget med samlet prioritering eller koordinering at gøre, det er simpelt hen at sætte spændeskruerne på en udvikling, som var kommet i sund gænge.

Men så vil jeg sige, at jeg har dog også glædet mig over et og andet. Det skal man da heldigvis have lejlighed til engang imellem. Jeg synes, det er overordentlig fornuftigt, når man i boligudvalget har givet sig til at røre ved denne anden side af de unges indkvartering, naturligvis ikke alene de uddannelsessøgendes, men mange flere unges. Hele spørgsmålet om indretning af en solid del ungdomsværelser i det sociale byggeri synes jeg er en ting, som vi for længe siden burde have gjort noget mere ved, og jeg kan kun glæde mig over, at boligudvalget har taget det op. Jeg håber, at undervisningsministeren vil være særdeles gode venner med sin kollega, boligministeren, i denne sag og sørge for, når han ikke kunne få noget på kollegieområdet, at boligministeren så i hvert fald tager nogle initiativer på dette område. Det kan jo bøde lidt på skaden, selv om jeg tror, det bliver vanskeligt at nå til en virkelig kompensation for det ringe udviklingstempo, man her har lagt sig fast på.

Jeg synes som sagt, vi skulle overveje muligheden for en forbedring inden tredje behandling, men hvis man nu i dag stemmer vores underændringsforslag ned og dernæst vedtager lovforslaget, så forekommer det mig, at det mindste, vi bliver nødt til at kræve, er, at vi næste år ser på denne sag igen. Der er en revisionsparagraf, der udskyder en revision et par år, og jeg synes, at regeringen til ære for sin egen dårlige samvittighed skulle være interesseret i at få denne frist kappet ned, dette ikke mindst under indtryk af den renteudvikling, som har fundet sted. Den gør det i højeste grad nødvendigt, at vi ser på denne sag snart igen.

Jeg skal med den kraft, jeg overhovedet kan lægge i det, anbefale, at man stemmer for vores underændringsforslag og således får loven forbedret nødtørftigt. Jeg havde håbet, at vi her kunne være kommet et stykke vej, men jeg skal ærligt indrømme, at mere sterilt udvalgsarbejde har jeg sjældent deltaget i i dette folketing.

Kjær Rasmussen: Efter vores opfattelse er det aldeles skandaløst, at regeringen ikke har villet gå med til at forhøje statslåns-satsen for kollegiebyggeri. Under første behandling af dette lovforslag blev det klargjort og tydeliggjort fra flere sider, at kollegiebehovet er enormt stort på grund af en vedtagelse i folketinget om, at kollegieloven simpelt hen omfatter alle under uddannelse. Efter vores mening er dette princip helt rigtigt, og derfor synes vi også, at regeringen skulle vise vilje til at gennemføre det i praksis, men det vil den åbenbart ikke, og det på trods af at deputationer fra de uddannelsessøgende har opsøgt såvel ministerium som folketingsudvalg og forklaret med tørre tal, hvor stort behovet er nu, og hvor stort det kan forventes at blive i de kommende år.

Alle de saglige argumenter har intet indtryk gjort. Udvalgsflertallet har som eneste modargument, at det er lykkedes at fastholde byggepriser, der ikke overstiger niveauet fra 1966, derfor vil man ikke forhøje statslåns-satsen foreløbig. Lad mig spørge ministeren — det kan i og for sig blive i fortsættelse af det, hr. Morten Lange var inde på: regner man heller ikke med, at de seneste krampetrækninger på det økonomiske område vil få nogen skadelig indflydelse på kollegiebyggeriet? Jeg synes, det kunne være meget rart, hvis vi kunne få et klart svar fra ministeren på dette såre vigtige område.

Efter vor opfattelse vil det så afgjort ske, og i erkendelse af, at behovet for kollegier er enormt stort, og at kun klingende mønt kan afhjælpe problemerne, kan vi stemme for det af mindretallet stillede underændringsforslag.

Men nu fylder det jo så lidt, som de borgerlige partiers ordførere har gjort, at stå her og udøse al sin forståelse for de uddannelsessøgendes kollegieproblemer, og derfor vil